

Apărarea Națională

ORGAN SĂPTĂMÂNAL AL LIGII APĂRĂRII NAȚIONALE CRESTINE

Director:
Dr. DIONISIU BENEA
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
Arad, strada Vicențiu Babeș No. 6.

Deviza noastră: „Hristos, Regele, Națiunea”.
„Vom lavi de-opotrivă în Iordanul parazitilor și în Românul necinstii
și înstrăinat.”

Apere sub conducerea unui Comitet.
ABONAMENTUL PE UN AN:
Pentru plugari și muncitori — Lei 160
Pentru intelectuali — — — Lei 200
Pentru Insții și fabrici — — — Lei 500

La Învierea Domnului!

Citind scrisorile sfinților Apostoli și evangheliști asupra patimilor și învierii Mântuitorului nostru Iisus Hristos, găsim la evangelistul Ioan cele ce urmează în legătură cu judecarea și răstignirea lui Iisus:

„19, 6 Iar archiereii și servii, văzându-L, (pe Iisus) au strigat zicând: Crucifică-L, Crucifică-L!
„Zisa lor Pilat: Luați-L voi și și-L crucificați că eu nu aflu nici o vină într'insul.

7. „Răspunsau Iudeii Lui: Lege avem (Talmudul, care ordonă omorârea creștinilor tob șebe goim harogh) și după legea noastră i se cuvine să moară pentru că s'a făcut însuși Fiu al lui Dumnezeu.

12. „Din acel timp căuta Pilat să-L libereze: iar Iudeii strigau, zicând: De vei elibera pe acesta nu ești amic al Cezarului (jidovii terorizau pe guvernatorul Pilat, ca și când el ar fi fost cel mai credincios ostași ai împărăției romane); tot cel ce se face însuși rege, se răscoală asupra Cezarului.”

15. „Zis-a lor Pilat: Să crucific pe regele vostru?”

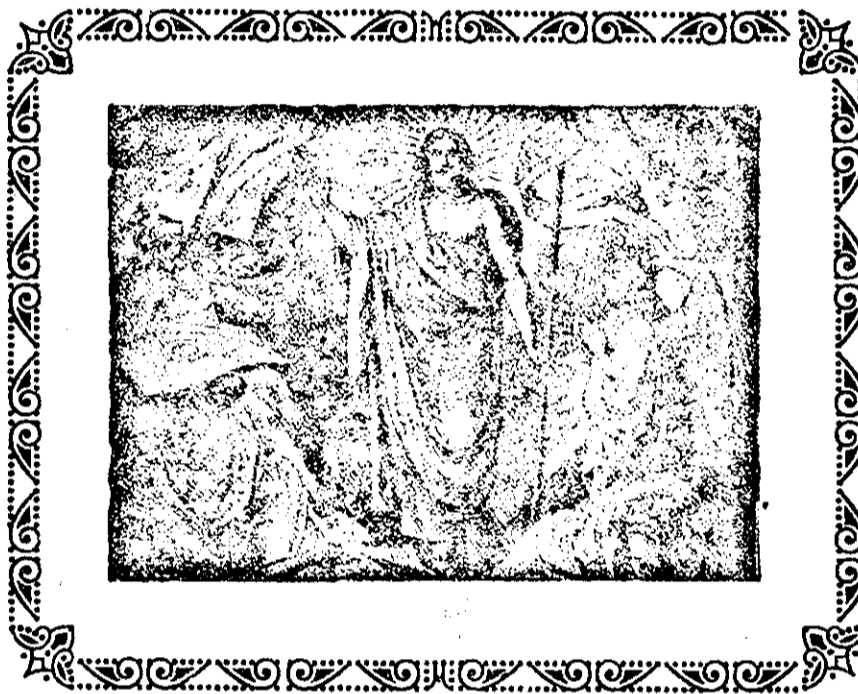
„Răspuns-au archiereii: Nu avem rege decât numai pe Cezarul.”

16. Deci L-au dat (pe Hristos) lor la Crucificare.”

27. 24. „Deci Pilat, văzând că nimic nu folosește ci mai multă tulburare se face, luând apă ș'a spălat mâinile înaintea mulțimei, zicând: „Nevinovat sunt de sângele dreptului acestuia, voi veți vedea.”

Hristos a înviat!

Și azi, când sărbăm ziua sfântă a Învierii, în care adevărul a triumfat deasupra minciunii și bunătatea deasupra urei, când fiul lui D-zeu în dragostea-i nemărginită pentru noi păcătoșii de oameni, s'a jertfit pe sine răstignind-se pe cruce și murind ca om, ca apoi prin Învierea Sa dumnezeiască să calce moartea noastră a tuturor și să ne mântuiască, dându-ne viața sufletească vecinică nouă, celor ce zăceam și zacem în mormântul răutăților,

în mormântul pierzaniei, în mormântul fărădelegilor, zic azi se cuvine să dispară din inimile noastre ura, pizma și intriga, să fim cuprinși de dragostea adăvărată, sinceră și caldă față de frații noștrii, față de sf. noastră biserică, față de țara și neamul nostru.

Toți Românii să ne înbrățișem ca frații plini de iubire și cu gândul la D-zeu.

Să învie și în sufletele noastre simțul de cinste în acțiuni, simțul de dreptate și bunătate în faptele noastre, dorința de a putea ajuta cât mai mult pe frații noștrii, de a ne sprijini unii pe alții, căci numai uniți în cugete și 'n simțiri vom putea și vom merita să învingem ori ce greutăți strigând unul altuia plini de bucurie

Hristos a înviat!

25. „Și răspunzând tot poporul a zis: Sângele Lui să fie asupra noastră și asupra țărilor noastre”.

Iată dară iubiți cititorii că și atunci când guvernatorul Pilat a declarat nevinovat pe acuzatul Hristos, ei jidovii, arhierii, cărturarilor și popor într'un glas se institue judecător după legea Talmudului (tob șebe goim harogh) pe cel mai bun creștin ucide-l, îl iau pe Iisus și îl răstignesc pe muntele Golgota între doi tâlhari, după ce mai înainte ceruseră eliberare marelui și de toți temutului tâlhar Varava.

Dar Mântuitorul Hristos, după ce a suferit, toate batjocurile și toate chinurile, după ce a fost răstignit, după ce a fost împuns în coastă cu sulița, după ce a murit și a fost înmormântat — mormântul fiind pecetluit și străjuit de ostași romani — ca un Dumnezeu a înviat a treia zi după cum s'a spus de proroci, iar pe noi creștinii ne-a mântuit, călcând moartea păcatelor noastre prin moartea Sa Dumnezeiască.

Ura, prigonirea, răsbunarea și crima jidovească îndreptată acum 19 sute de ani în contra Mântuitorului Hristos, o îndreaptă azi, cu mai multă furie, cu mai multă sălbătăcie și cu mai multă viclenie împotriva poporului românesc.

Să luăm deci seama, și învățând din patimile și suferințele lui Iisus, din acelea ale înaintașilor noștri și ale celor de azi, să curățim țara de acest neam blestemat și criminal, ca să putem rosti în pace răspunsul creștinesc „adevărat a 'nviat”.

Sfaturi către țărani.

1. Intemeierea grădinii de legumi.

Grădina este lângă fiecare casă. Vorbi e să alegem în ea locul cel mai potrivit pentru cultura legumilor. Înainte de toate, locul să fie la soare, departe de călduri sau copaci, cari în umbră, pentru-că mai toate legumile cer soare mult, altminteri rămân pipernicite. Afară de aceea locul să fie închis bine, ca să nu poată ajunge la el nici vitele, porcii, dar mai ales galițele (hoarale), căci acestea prăpădesc tot.

Pământul să fie săpat de cu toamnă cât mai adânc. Dacă croim atunci grădina de legumi. Dacă o începem primăvara, o săpăm, cât mai de timpuriu și tot cât se poate mai adânc, îndată ce s'a sbicit pământul.

De multeori pământul e lutos (clisos, galbin). Acesta se sbicește greu, iar când se uscă, creapă și nu primește în sine apă, cu care stropim legumile când nu plouă. Dacă nu avem altfel de pământ în grădină, amestecăm pe cel din partea hotărâtă pentru legumi cu nisip, moloz, cenușe, tină nisipoasă de pe drum, gunoii păioși și săpăm bine. Un pământ nisipos îl amestecăm cu pământ lutos și cu gunoii.

Înainte de a începe cultura legumilor, gospodina harnică trebuie să-și facă încă de cu iarnă planul, cum să-și împartă grădina de legumi și ce vrea să cultive în ea.

Da a partea de grădină hotărâtă pentru cultura legumilor e lungureață și îngustă, o împărțim mai întâi în două table, făcând printre ele o cărare lată de vre-o 35 cm. Apoi săpăm a doua oară fiecare tablă, firimim pământul și îndepărtăm toate pietrele și mai ales și rădăcinile de ierburi și buruieni, altminteri aceasta ar năpădi legumile, pe cari le prăsim și nu am mai prididi cu plivitul mai târziu. La lucrul curățitului au să ne ajute copiii bucuos. Dacă tablele ajung până lângă gard, zid, pălanc, facem de mai înainte și pe lângă împrejmuire cărare. Pe urmă luăm o sfoară mai lungă (după lățimea tablei), o fixăm cu un capăt de un prigon și cu ajutorul ei tragem de-alatul tablei niște șențulețe cu hârșelul (hârșeul). Acestea sunt cărărușile mai mici printre straturi, adică table mai mici, late de cel mult un metru și jumătate, rămânând lungimea lor cât lățimea tablei celei mari.

La săpatul, firimimim și greblatul acestor straturi să grijim, ca ele să fie cu vre-o zece centimetri mai ridicate decât fundul cărărușelor dintre ele ori decât al cărării sau

cărărilor principale. Cărarea principală e bine să o aște-nem cu nisip și pietriș, căci ea are să rămână statornică, pe când cărările le săpăm în toamna sau primăvara următoare odată cu straturile, apoi iar le croim cum am arătat mai înainte.

Ca să dobândim legumi frumoase, locul trebuie gunoit bine, cu gunoii de grajd, cu zeamă de gunoii, dar mai ales cu compost, care e gunoii compus din frunze uscate, tină (noroiu) de pe drumuri, gunoii de vite, găinaț, cenușe, țărâțe de fereastră, funingine și tot ce se lapadă la casa omului. Compostul dospit bine întrece în puterea de îngrășare a pământului orice gunoii de vite. Grămada de compost să o facem într'un colț ferit și umbrit al grădinii.

Gunoiul să se facă toamna târziu, pentruca gunoiul să se topească cu pământul cu ajutorul apei de ploaie și mai ales de zăpadă.

2. Stropitul și plivitul.

Nu e destul că avem în grădina de legumi un pământ bun, căci cele mai multe legumi cresc bine numai dacă sunt stropite (udate) din destul, având astfel umezeala trebuincioasă pentru creșterea lor.

Dacă pământul din grădină e mai mult

nisipos, va trebui să stropim din greu pe timp de secetă și mai ales în lunile de vară, de vrem să avem legumi crescute bine. În pământul mai lutos, legumile duc mai bine la sece, pentrucă rădăcinile lor tot mai așă umezeală în adâncime chiar și dacă pământul e la suprafață uscat. Aceasta nu însemnează însă, că nu trebuie să udăm în timp de secetă și legumile prășite în pământ mai lutos. Având astfel de pământ în grădină, e bine ca înainte de stropit să săpăm ușor straturile cu legume. pentru ca apa să intre în pământ, altminteri rămâne baltă la suprafață.

Stropitul e ușurat mult, dacă avem aproape de grădină un pârâu, vale sau un lac, mai ales că apa din aceasta primește mai bine legumilor. Dacă avem numai fântână, trebuie să întrebuițăm apa din aceasta. La casele cu scocuri, apa de ploaie e bine să fie condusă într'o groapă cimentată (cisternă), anume făcută, ca să se strângă în ea pentru stropitul legumilor. Aceasta e foarte cuminte, căci pe timp de secetă îndelungată seacă uneori fântânile, afară de aceea apa de ploaie, ca și cea curgătoare, e mai priincioasă legumilor decât cea de fântână. Pentru grădini mai mici sau când n'avem încătrău e bine a lăsa apa de fântână să stea de di-

Galeria Politicianilor.

A. C. Cuza.

(Portret.)

de Vintilă Petrescu-Vrancea.

Piscul naționalismului românesc, fala și mândria noastră, A. C. Cuza reprezintă demn, de 40 de ani naționalismul fără rezervă și fără îngrădiri; A. C. Cuza e suflet din sufletul nostru, fecior al pământului cotropit de atâți dușmani, e omul chemat imperios de timpul acesta, născut de a fi mâine, conducătorul cetii de conștiinți și a cruciadei ce se va porni din soarele răsare, spre a stărpi nemernicia iudaică.

Pe lângă atâți oameni de prios, ce-i are țara; pe lângă atâți trădători mișei și netrebniți, politicieni veroși cu inimă de câine și obraz de toval; pe lângă atâtea secături ce-au parvenit să se urce sus în dealul Patriarhiei, A. C. Cuza este un titan în adevăratul înțeles al cuvântului, om de caracter, omul care ne trebuie mâine, când vor vedea și acei ce nu văd, și vor auzi și acei cu bumbac în urechi, jalea răspândită dela un capăt la celălalt al țării, de fii și urmașii lui Iuda. Și câtă nădejde ne punem în acest moșneag, dar tânăr la muncă, și în ziua, ce o așteptăm să vină?..

Profesor universitar. Orator desăvârșit. Imi aduc aminte, că înainte de război A. C. Cuza, în parlamentul de atunci, a vorbit zile în șir. Și jidanii de pe acea vreme, se înspăimântară. Politicianii nu-i mai făceau loc, din cauza invidiei, și cât am fi vrut noi românii, să ne reprezinte acolo, unde atâți picoteau de somn, atâți căscau și luau ca și astăzi, diurne peste diurne!

A sădit în inima fiecărui student, trecut prin mâna lui, dragostea de țară. A păstrat ce ni e mai scump, limba, datinile și obiceiurile strămoșești. A luptat pentru un ideal. Acel ideal s'a înfăptuit. Astăzi, cărturarul dela Iași, hulit de politicianismul scânear, și de iudele venite peste graniți, cu vorba și fapta, cimentează legăturile sufletești ce ne leagă de glie; astăzi A. C. Cuza înfăptuitorul Ligei Apărării Naționale Creștine, ca Tudor Vla-

dimirescu altădată, și-a pus în gând, să lase milogilor cocoloșiți în scaunele care nu le merită, o țară nouă, așa cum a dorit-o Eminescu, Vasile Conta și alții, și-a pus în gând, să dea Cezarului ce e a Cezarului, și fiilor națiunii dreptul la viață, drept câștigat prin moartea părinților; astăzi A. C. Cuza, departe de parlamentul naționaliștilor fără pic de naționalism, departe de țărănișmul isvorât din cămașa D-lui Ministru Ioniță Mihalache, se gândește la păcatele tuturor. Vede ruina țării, se înspăimântă; vede milioanele de iude venite în patria voievozilor, îi sângeră inima, ca ori căru bun român, și munceste zi și noapte, pentru binele nației flămânde, adăugând la crezul său, alt crez, acel de a nu se înspăimânta de murdăria isvorâtă din scâfărlile goale, ale celor perindați la cârmă.

Un astfel de om, cum e A. C. Cuza, pentru ori care țară ar fi o fală, pentru românii cu sentimente dubioase însă nu, dar pentru noi adepții lui a doctrinelor lui, a muncii fără preget, A. C. Cuza e superlativul cinstei și naționalismului isvorât din sentimentul ce leagă pe individ de locul nașterii și al copilăriei. A. C. Cuza rămâne neîngenunchiatul luptător de 40 de ani, figura cea mai legendară pe care a avut-o istoria modernă; rămâne neînfricoșatul apărător al drepturilor sfintei credințe întinate de atâtea iude, și apostolul neamului.

A. C. Cuza este un suflet, este o virtute! A. C. Cuza nu și-a schimbat felul său de a vedea în politică, cum fac veroșii politicieni de astăzi, care-și schimbă partidele odată cu nădragii. A. C. Cuza, prin stăruința lui de a învinge, va învinge asta o știu prea bine, și pot pune chezașie, pe scâfărlile lui Stere, Bujor, Gherea, Zipstein, Pistiner, Khun, etc, care le voi vedea bălângă-nindu-se în aer.

mineața până seara în vasc mari (ciubere, butoie ș. a.), apoi numai să o întrebuințăm la stropit

Timpul cel mai potrivit pentru stropit e seara. Oricât a fost de cald peste zi, seara după asfințitul soarelui căldura se potolește, pământul sbea în cursul nopții toată apa care i-s'a dat, căci ea nu evaporază în aer decât în cantitate mică; legumile își capătă umezeala trebuincioasă, așa că pot rezista feribintelii și uscăciunii din ziua următoare. Stropitul dimineața sau peste zi ajută prea puțin sau poate chiar strică

Un stropit poate să ajungă și pentru două zile, dacă se face temeinic, cu apă mai multă. În cazul acesta putem uda într'o seară jumătate din grădina, în cealaltă seară jumătatea a doua.

Mai mult folos trag din stropit legumile, dacă udăm fiecare la rădăcina ei, nu stropindu-le peste frunze, cari n'au nevoie de apă din afară și afară de aceea o opresc să ajungă în cantitate trebuincioasă la pământ.

Trebuința plivitelui o înțelege orice gospodină. Lucrul principal e, ca și plivitul să se facă temeinic nelăsând fir de burueană pe straturile cu legumi.

Buruenile le îndepărtăm nu numai când cu săpatul legumilor, ci de câteori se ivesc. Cel mai bun timp pentru plivă e după o

ploaie bună, care a muiat pământul astfel, încât burueana nu se rupe când smulgem, ci iese cu rădăcina cu tot.

Buruenile plivite să nu le aruncăm pe gunoiu, căci se prădesc apoi pe locul, unde ducem gunoiul. Mai bine droă le putem arunca într'o apă curgătoare, iar de n'o avem, le îngropăm

3. Semintele și răsădul

Oricât de bun ar fi pământul și oricât de bine l-am lucrat, dacă n'am pus în el seminte sau răsăduri bune, nu vom avea legumi, cari să ne mulțumească. Seminte și răsăduri își poate prăsi oricine. Un lucru îl spunem însă s'a dovedit, că și semintele trebuie înoite, adică să nu fie tot dela legumi prăsite pe acelaș loc. E ca și la prăsierea vitelor. Deocamdată, și mai ales ceice sunt începători în cultura legumilor, vor cumpăra semintele și răsădurile dela grădinari, la cari au văzut legumi bune. La o rașe sunt prăvălii cu seminte. În unele se pot cumpăra seminte bune, în altele se înșeală cumpărătorul, fie că nu-i solul dorit, fie că sunt prea vechi și nu încolțesc, fie că sunt soiuri amestecate.

Când să începem cu sămănatul legumilor? La întrebarea aceasta ne răspunde poziția locului, clima și timpul, care îl trebuie seminței până să răsără. Dacă locul e

Din cer, din locuri sfinte,...

... se aud trâmbițe sunând și glas de îngerăși vestind lumii: „Hristos a înviat“. Și din biserică luminată, un murmur se ridică spre bolta cerească, timid și fără viață, răspunsul lumii încremenite în fața puterii aceleia fără de început: Adevărat c'a înviat.

În odăjdii scumpe și cu glas șovăitor, es preoții din altar, pătrunși de sfânta lor menire, cerând ertarea credincioșilor îngenunchiați și întinați de rele.

...Se cântă, cântă în biserică imnuri de mărire Aceluia Care prin moartea lui, a adus mântuirea lumii de păcate...

Și în sfânta zi de Paști eșim în zori de zi din biserică, mai ușori, mai senini și cu sufletul împăcat. Ni se pare că prin mărțurisirea noastră, ceva greu ni s'a luat de pe inimă și că ne așteaptă o nouă viață.

Da, o nouă viață curată de cristal, căci: Am lăsat în urmă zile de greutate, de patimi și ne-am croit drum înainte prin sau cu puterea altora, de-am ajuns unde suntem. Am închis în noi cu durere, lipsurile avute, suferințele petrecute și am adăugat la amintiri fapte frumoase ce în zile de reculegere, ne mângâie fără vrerea noastră.

Am plămădit planuri de mărire; am râvnit la lucrul altuia și ne-am croit din ură și invidie arma de-a lovi crud pe semenul nostru. Am trecut nepăsători pe lângă cerșitori, am îndulcit sau nu o zi din viața lipsiților sau orfanilor, ne-am făcut bilanțul și credem că suntem vrednici de ertarea Domnului.

Smeriți, cerem ertarea și izbânda binelui pentru noi și omenire ca să ne întoarcem acasă, c'am făcut totul pentru mântuirea noastră — mai mulțumiți.

Prânzim îmbujorați de veselie, ne desfătăm stomacurile în mâncăruri scumpe și ne înferbântăm în cântece și jocuri. Și petrecem, îmbulzându-ne la pahare de vin, la mâncăruri, arătându-ne hainele noi, splendidele rochii la modă. Petrecem, agățându-ne de speranța că la anul va fi și mai bine, că înfășișit Preabunul și Milostivul ne-a ertat și se va îndura, să-și mai întoarcă fața și spre noi. Dela coliba săracului

până la palatul scaldat în soare e veselie, — e mulțumire și pe deasupra lin plutește speranța de bine în viitor, ce se înfiripează în suflet, ca o ramură de salcie sădită în zi de Flori. Azi, o clipă sufletul nostru pare înălțat în sferi, ce în zile de rând, cu greu se urcă, gata să înceapă rădățile dela început.

Și în acea clipă de îndătare, când ne-am potolit mândria și ne vedem așa cum suntem, ne va veni în minte o mutră și, dacă vrei mai multe, hăde, bărboase, pistruite și scârboase. Un zâmbet vulpesc le va fulgera pe buze niște ochi ce ard și un răs demonic își va bate joc de tine, tu care te crezi cel mai fericit muritor.

Ai petrecut, ai mâncat și ai îmbrăcat cele mai scumpe haine, mulțumindu-ți vanitatea și te vei întreba ce ai înțeles. Hădea caraghioasă îți va râde și mai demonic în față, — și din depărtare litere de foc se vor uni, încoronându-l: „Iuda“.

Iar ca de blestem îți va mărturisit: „Eu n'am nici Paști nici Crăciun și nici-o sărbătoare care să mă îngenunche. N'am nici țară nici rege și nici lege care să mă conducă. Trădesc oriunde și proprietatea mea e tot pământul. Stăpânesc lumea cu viclesugurile mele. Aici, trădesc într'o țară blândă și credincioasă. Mi se îngăduie tot și mă îmbogățesc zi cu zi. Trădesc din munca și slujărnicia voastră!“

A venit săptămâna mare. În vâl negru lumea se pregătește de Paști. Și atunci scot din fundul magaziei, din ce ne-a rămas mai rău, lucruri pe care le așez frumos în vitrină. Fac preț de reclamă, lumea cumpără și eu îmi umplu buzunarele.

Așa dar, pe când noi ne pregătim să eșim curați întru înțâmpinarea lui Isus, jidanul frământă bale în gură și stoarce punga ce-i intră în prăvălie. Femei, bărbați dela opincă până la pantof de lac, cad victimă cântecului său drăcesc.

Mal zilele trecute văzul un convoi curios. Vre'o 10 nenorociți, îmbrăcați de clovni și cu placarde pe care sta scris „ghete eftine — ocazie de paști“ se plimbau pe străzile orașului, făcând propagandă. Caraghiosul era că în urmă cânta muzica iar proprietarul fabricii, tolnit în automobilul — proprietatea lui — râdea demonic. Nu-i mai trebuia mult, vulpei din automobil să comande muzicii să cânte „Imnul Regal“.

Iar mâine, poimâine își vor schimba viclenia în îndrăzneală și obrăznicie, ca să te facă obligat să-i intri în prăvălie.

Și noi, noi totuși intrăm în prăvălia lui!

...Din cer din locuri sfinte, se aud trâmbițe sunând, invesind fețele ocașilor, netrebnicilor și nouă tuturor; se aude glas de îngerăși vestind lumii: „Hristos a înviat“ și din biserică mulțimea răspunde, rugându-se „Adevărat c'a înviat“ ...numai Iuda își făurește în minte planul său drăcesc, de lipitoare ce-a fost, este și va fi. Urâtă și scârboasă creatură!

Gheorghe Atanasiu
Timișoara.

Rugăm achitați abonamentul.

Dela Căile Ferate Române. Să plâng sau să râd?

In numărul penultim al ziarului nostru am rugat într'un articol, din această rubrică, Insp. V. M. să caute, să cerceteze dacă sunt adevărate sau nu anumite afirmațiuni cari circulă despre unii funcționari ai C. F. R. și ceream ca dacă se vor dovedi de adevărate, să se ia cele mai severe măsuri contra celor vinovați.

Am făcut acest lucru fiind convinși că ar fi o prea mare lașitate și o neiertătoare inconștiență, dacă s'ar tolera și azi în oficiile statului indivizi, cari îndrănesc să adreseze și pe față, căci în ascuns și în sufletul lor negru știu noi bine, ce ne dorește — cu puțin excepțiuni — fiecare străin, epitetele pline de ură, de răutate și de dispreț ca: „bűdös oláh”, „paraszt” etc.

(Să-i ferească Dumnezeu pe ori care să nu auzim noi cu urechile cuvintele de ocară, de batjocură mai susamănite, căci acestui ticătos, care le-ar exprima, i s'ar muta făcile dela loc și nu știu dacă ar scăpa viu din mâinile noastre.)

Revolta noastră nu este însă mai mică în contra acelor — ziși — funcționari români, cari au cetit cu indignare cele scrise de noi, și au luat în apărare pe cei vinovați, protestând în mod nedemn și laș contra acuzelor aduse colegilor lor. Aceste buruieni și uscături fără conștiință națională, cari nici nu vorbesc bucuroși, decum să simțească românește ne-au surprins prin procedura lor infamă cu atât mai mult fiindcă atunci, când în repețite rânduri au fost terfelii pe nedreptul în ziare colegi funcționari cfr. români și chiar superiori de ai lor, nu numai că n'au aflat nici un cuvânt de desaprobare, ci din contra par'că puteai ceti de pe fețele lor murdare un fel de satisfacție.

Pe acești renegați-inconștienți îi rugăm să aibă puțină răbdare că le va veni și d-lor rândul și și până atunci să știe că-i va ajunge blestămului celui mai mare român a neîntrecutului poet care desperat scris:

„Cine a îndrăgit străinii
Mânca-i-ar inima câinii
Mânca-i-ar casa pustia
Și pruncii nemernicia“ !..

Va veni vremea când toți înștiinații și jidoviții, cari susțin pe jidani și pe străinii *păcătoși* — accentuez *păcătoși*, fiindcă excepțional sunt și între aceștia și dacă nubuni patrioți dar oameni cinstiți; majoritatea însă ne-ar nimici în 24 ore, dacă ar putea, — își vor da seama de faptele lor murdare; putregaiul va fi ars cu fier roșu.

Din Târnava.

Guvernul condus de principii prea democratice a ridicat starea de asediu. Străinii și mulți renegați de ai noștri au înțales greșit această măsură a guvernului și continuă să-și facă de cap. Am mai scris despre întâmplări la fel cu aceea, care s'a petrecut și în comuna Târnava și anume:

Cu ocazia intrării aub arme a crucișilor, flacăii unguri „teremtette”, — căci jumătate din locuitorii comunel sunt unguri — în ura lor până la sălbătăcie față de scumpa noastră țară și lubitul nostru neam românesc, au început a manifesta pe străzi, a sbiera și urla, injurând națiunea valachă și pe „oláh király” adevărat pe marelă Sa Regele nostru, pe care noi îl-L adorăm.

O parte din acei vagabonzi nemernici au intrat în armată, iar o altă parte au rămas în comună. Fiind încunoscintă jandarmeria despre cele petrecute, s'a luat proces verbal, dovedindu-se cu martori nădrăvăniile bitangilor îndobitociți.

Și cu ocaziunea aceasta trebuie să rugăm urgentarea dării în judecată a hoțomanilor de „csibészi”, cari și azi sunt încă liberi în comună și în obrăznicia lor azlatică tot ei amenință pe bunii români, cari i-au denunțat și raportat.

Trebuie să le cadă cât de curând coarnele, la cei cari nu-și încap în piele.

Din Subcetate.

D-l Valcai N. șeful stației din Subcetate, care a fost tranșat acolo pe cale disciplinară, în urma unei fraude își face și pe mai departe de cap. Acest domn într'o scrisoare particulară din 17 Februarie a c., a încercat să ne dovedească că cele apărute despre el în ziarul nostru nu ar fi adevărate, că el este bun român, funcționar conștient, bine-situat... etc.

Natural noi nu am dat nici o importanță celor cuprinse în scrisoarea d-lui, iar acum venim cu noi acuze contra acestui „bun român” și rugăm Insp. V. M. să nu tolereze pe teritoriul ei astfel de funcționari,

lata ce s'a întâmplat:

În seara zilei de 17 Martie 1929 ora 10 când s'a prezentat în biroul de mișcare la reviz'e, d-l șef era în stare de ebreitate — pe românește se zice: era beat turtă. — Venind din crisma jidanului Fritz Leibovits Veil, a adus cu el în biroul de mișcare și un lăutar-tigan, care îi cânta din violină la ureche și căruia i-a ordonat să-i tragă un „Rákoczi induló”, pe urmă l'a pus să cânte și d-lui impiegat de serviciu, care sârmanul nu mai știa unde îi stă capul având în stație mai multe trenuri și 2 de persoane, așa că numai cu mare greutate a putut lucra și la telefon, periclitând chiar viața călătorilor.

Ei bine să fim sinceri și serioși și să ne întrebăm: Se poate ca un astfel de individ să mai rămâe și numai 24 ore în serviciul C. F. R.? Așteptăm soluția Inspecției V. M. și apoi vom reveni.

În seara zilei de 15 Martie 1929 a sosit în gara Subcetate cu trenul 269 faimosul controlor D-l Hajbok, știți cela cu musca pe căciulă, a dormit noaptea în camera de rezervă iar în 16 dimineața a plecat pe linie cu trenul 265, natural, ca de regulă, fără să achite taxa camerei.

Între timp însă cineva l'a pus în curent cu cele apărute în ziarul nostru despre el, și ce să vezi d-l Hajbok se reîntoarce d. a. la Subcetate, plătește 20 lei, taxa pentru camera de rezervă, înțelegându-se totodată cu d-l șef de gară și cu prietenul Ifig Löbi, că dacă se va face anchetă să nege că el s'a petrecut cu ei și că a pretins „plătirea tehului”.

„Șeful” Hajbok însă se înșeală amar fiindcă în gara Subcetate și pe linie, har Domnului! avem și personal foarte cinstit, foarte conștient, cu inima curată, condus de dragoste sinceră față de neam și instituția statului, care este C. F. R. și setos după adevăr și dreptate și suntem siguri că acel personal cu ocaziunea anchetei, care trebuie să vie, și pe care o pretindem și de data asta, va declara ceace știe, conform conștiinței sale, adevărul sfânt, care va trebui să le rupă gâtul, celor păcătoși.

Mai sunt încă oameni cu suflet mare, cu credință în Dumnezeu, cu dragoste de țară și cari nu-și vând cinstea pe bani, nici nu ș'o lapadă pentru prietenie murdară.

Așteptăm ordonarea și rezultatul anchetei!

Să fie adevărat?

Ceace afirmă un prieten că foarte mulți funcționari și în special agenți și secretari ai Regiunilor Agricole de sub Consilieratul agricol din Arad, au ajuns să primească o leafă de batjocură de 990, și nouă sute nouăzeci de lei lunar, dar nici acel bacșș nu l'au primit din luna Decembrie anul trecut, deși trecu un trimestru și din anul curent 1929.

Și atunci când bieții funcționari sunt lăsați într'un astfel de hal să te mai miri că, pentru ca să poată totuși vegeta, trebuie — sunt nevoiți — să fure și să se bolșevizează pe zi ce trece!?

D-lor miniștrii Manlu și Mihalache! Vă rugăm respectuos ascultați Dniile Voastre năcazurile celor ce flămânzesc și luați măsurile de îndreptare!!! Dispuneți să se înceteze cu aranjarea de banchete și cu sumele cruțate în felul acesta să li se umplă gurile celor ce n'au nici mămligă de Paști!!!

Rugăm achitați abonamentul.

Vin Paștile, simbolul păcii, reînvierei și bucurii!

Paștile sunt fiurul mistlic ce ne apropie și ne împacă cu Dumnezeu.

Paștile așteptate cu dor și înfiorare, de cei întemnițați, de cei schilozi ca și de cel robi, în toate timpurile au înălțat sufletele și-au curățat trupurile de păcate prin spovedanii.

Paștele, care de douăzeci de veacuri au bucurat copilași, fecloarele, pe bătrâni ca și pe adulți și au adus bunătați prin mâinile gospodinelor, în anul 1929 e un an de jale și durere pentru urmașii celor ce apărându-și moșia, au perit svărcolindu-se în țarină, până ce s'au dat ultima suflare, fără mângăere sau lumină la căpătâl, sunt Paști de jale, de lipsă, de durere și de groază.

Au fost ani de lipsuri, urmași de erni grele, dar Paștele tot au adus: pacea, nădejdea, primineala și belșugul în casele credincioșilor.

Am petrecut multe rânduri de Paști în cruntul război, parte în tranșee, parte în captivitate, dar fiurul Paștelor, au dat nădejdea care ne-au înălțat sufletele și ne-au susținut viața și vitejia neamului, de parcă nu aveam nici o lipsă.

Paștile aduceau pacea și unirea între amărății de noi, și pe lângă traiul ce ce ni-l dădea dușmanul noi împărțeam și coaja de mămligă și de ou, ce le păstram ascunse, că eram legați prin durere.

Astăzi, în anul dela D-zeu 1929, când avem o Românie Mare și fraților la o laltă, dar din mila celor ce vor să ne rupă junghetura falei de român, sunt învrăjbiți de moarte, frate cu frate.

Astăzi, când avem: pământul cel mai mănos, păduri seculare încă virgine, petrolul ce țâșnește pe toți porii, vite și pășune pentru ele, fer, cărbuni, argint, băi de aur și ape curgătoare, cu bălți și lacuri pline de pești, astăzi, românași noștri, părăsesc sfânta noastră Țară și se înștrăinează să-și caute hrană, departe, de copilași și de pământul păstrat de ei, îndemnați chiar de celce ar trebui să se îngrozească de acest tragic calvar și au datoria să stăvilească pribegia.

Astăzi, în preajma Paștelor am mai văzut o grozăvie:

Femel, din satele cele mai bogate odinoră, din județul Focșani, după zece ani dela unire și sub guvernarea celui mai democrat partid, goale, flămânde și uscate de sărăcie, au părăsit copilași pe vetrele văduve de tăciuni și plângând de rușine și durere, cu certificate dela primării care adevereau starea de sărăcie, au plecat în Moldova, unde au auzit că-i mai belșug, să cerșască câte o mână de mălai și ce va mai lăsa inima pe milostivii oameni creștini, să aibă cu ce alina foamea, nu Paștile.

Și pe când femelle noastre cerșesc mâna de mălai, zacașii jidovi grimesc două sute milioane, din tezaurul nostru adunat din sărăcia celor ce pier de foame, pentru întreținerea focarelor de bolșevism, sub minciuna de: comunități, sinagogi și școli etc.

Iar în locul românașilor credincioși și muncitori, ademeniți de mirajul unor câștiguri omenești pe meleagurile străine, stau porțile noastre larg deschise, să navălească în valuri trei sute cincizeci de mil de jidani rozători din America, care numai la muncă cinstită nu se vor năpusti. Deosebit de stolul de vre'o două sute de mil de bolșevici din Rusia, sub cuvânt că sunt prinzoaneri de război.

Pentru ce miniștrii mondiali — poreclii bancheri — ei au bănet să robească toate statele în gâtul cărora aruncă vampirii, trântorii și spionii Sionului, — ou dau bani să-și întreție focarele și ne obligă pe noi să le dăm sute de milioane, din împrumuturile căpătate cu atâtea umilinți și robia fizică și morală?

Cum, noi să pierim de foame și din banii, pentru care plătim atâtea gloabe să întreținem focare pentru peirea noastră?

De ce nu pleacă fil Satanei, acolo, unde momește pe fraților noștri, și ei

vin aici unde muncitorul pierde de foame?

Dar ei vor să răească rândurile luptătorilor și să le îngroașe pe ale bolșevismului.

Nu știu, să plâng: de rușinea, de durerea, de umilirea și robia, ce ne pregătesc politicianii? Sau să râd înebunită de spaimă în fața fantomei ce ne sugrumă neamul și de grozăvia zlelor de mâine ce ne-au pregătit cei cărora le dau toată încrederea?

Științele mari Sărbători, ce le așteptăm mai cu jale de cât în captivitate, când eram despărțiți prin zid de foc și oțel de cel dragi, să trăsnească pe toți acei, care sub căvânt de diplomație, dau sprijin bandelor Jidănești să ne sărăcească și robească. Amin

T. G. Pavelescu

Alt primar de model.

Oamenii de bine din comuna Bontestii j. Arad sunt scandalizați de numirea lui Ilea Gligor ca președinte al comisiei interimare. Și iată de ce: acest individ n'are alt merit decât că mai eri alaltăeri abia mai îndrănească să se arate în fața oamenilor, căci escela prin continue procese cu vecinii din holdele cărora, lacom fiind, tăia mai o bucată mai alta. Cât privește morala, cinstea casnică, care trebuie să fie necondiționat luată în considerare la persoanele, cărora le place să fie fruntași fruntașilor în comune, despre badea Gligor știu atât că a avut 2 femei creștine iar azi spre scârba și rușinea comunei trăește în concubinaj cu jidoavca Roza Rebenvurzel.

Poate prin concubinajul cu jupâneasa Roza s'a câștigat meritul de a fi ceace este, azi președinte al comisiei interimare plin de speranțe și asigurat că mâine va fi *primarul de model* al comunei curat românești Bontestii.

Referitor la ilustra persoană a lui Ilea Gligor mai adăugăm numai atât că acest jidovit și nerușinat om se ocupa de ani de zile cu fel și fel de gheșefuri: ca strângerea prunelor pentru țuică, cumpărarea de țuică, comerț ambulant de postav, arniciu etc. și totuși în ziua de 16 Martie când a fost citat la Buteni naintea comisiei de impunere — vezi Doamne, acum fiind primar trebuie să scape de datorița fiecărui cetățean cinstit de a plăti dare — s'a prezentat cu un certificat fals, subscris de perceptorul delegat interimar comunal, care de asemenea trăește în concubinaj, prin care certificat voia să dovedească că el nu se ocupă și nici nu s'a mai ocupat din 1925 cu nici un fel de gheșeft.

Adecă iată cum a voit să înșale cinstitul președinte, viitorul primar, statul.

Și acum întrebăm noi: mai poate sta în fruntea unei comune și numai măcar 24 ore un astfel de individ?

Di Pefect ori di Subprefect aprobă în fruntea comisiei interimare o astfel de persoană?

Românii creștini cinstiți din comuna Bontestii cu peste o mie locuitori tolerează să fie conduși și pe mai departe nu de fruntașul fruntașilor, ci poate de ultimul păcătoș din sat?

Așteptăm să se ia măsuri urgente ca să scape cât mai curând o comună fruntașă de o scârba și mare rușine!

G. A.

Un recrut adventist refuză depunerea jurământului.

Această întâmplare s'a petrecut în Arad în fața P. S. Sale Episcopului gr. or. român, a fatregel garnizoane în frunte cu d. General și al elitel intelectualelor români.

Ticălosul este un recrut de naștere rus din jud. Hotin-Basarabia și spune că-l adventist reformat. Nu-l rus și adventist ci un bolșevic periculos.

Natural acest nemernic va fi dat în judecată și suntem siguri că-și va primi răsplata bine meritată, dar în legătură cu aceasta fie-ne permis a întreba, cu ce sunt sau au fost mai buni acei funcționari de stat cari n'au voit să depună la timpul său jurământul de credință statului român, între cari se află și di controlor al C. F. R. L. Hajbok din Arad?

Ori credeți că după depunerea jurământului — refuzat ani de zile — s'au schimbat convingerile, s'au schimbat credința? Nu! niciodată.

Conștiința indulgentă.

Scriptura zice: „Nu fiți înțelepți înaintea lumii, ci înaintea lui Dumnezeu”.

Cauza desnaționalizării, a decadenței morale și a vărsărilor de sânge a tuturor popoarelor a fost conștiința indulgentă.

Otrăvirea cu alcool, întinderea tuberculozelor și corupția caracterelor la toate popoarele, sunt consecințele criminale a conducătorilor indulgenți.

Cum este individul, care bolnav fiind de stomac se hrănește cu mâncările cele mai grele și bea vin se îmbată? Ce părere aveți de acela, care cu toate că i-au murit tată, mamă, fiul cel mai drag, soție, ba a mai pierdut în afaceri și o mare parte din avere, caută pe toate căile tovarăși cu cari să-și petreacă la baluri? Așa sunt toți, cari au conștiința indulgentă.

Astăzi, când nu numai hainele cucoanelor și ale bărbaților sunt croite de fantazia gustului așa zis „modern” adus pe la noi împreună cu dansurile frivole de un curent misterios din apus, deodată cu gripa spaniolă, astăzi, sub aripile „modernismului”, se făuresc legi, regulamente, statute, se dă naștere la principii bolnave; toate acestea se comit în umbra întunecoasă a conștiinței indulgente.

O conștiință națională luminată condamnă indulgența dăunătoare dezvoltării și consolidării noastre naționale, o conștiință națională trează nu poate fi indulgentă față de groznicile erori, ba chiar păcate publice ce se comit în special în Țara noastră.

O familie întocmită dintr-un ofțicos și o sifilitică, o asociație sau uniune fondată prin conștiința indulgentă, sunt rușine națională și cel mai eclatant document al relelor ce dizolvă națiunea.

O conștiință indulgentă, cangrena organelor noastre de conducere administrativă, poate tolera și astăzi a fișe în limba română scrisă deandosele („Chinte cucu la podure”), firmele negustorilor, publicațiilor și textele filmelor de cinematograf, într-o românească ce te face să scrășnești dinții și să-ți strângi pumnii; astăzi, după zece ani de unire românească.

Organele noastre însă, creducioși pravoslavnic, ca de ex. Camera de Comerț și Industrie din Arad, aruncă cu pâine în cei ce dau cu piatra și astfel lansează o circulară pe o față românească, pe cealaltă același text într-o ungurească vrednică de invitat de ori care Ungur neaș, de pe „alföld” prin care invită băncile să comunice numele persoanelor prin cari voesc a-și exercita dreptul de vot. Nu era necesar acest hiperzel, deoarece astăzi, în tot județul Arad nu există director de bancă, care să nu cunoască limba română până la gradul de a interpreta textul unei circulari românești, scrisă bine cu mașina.

Un biet directorș din provincie, când a desfăcut plicul cu circulara, din întâmplare a citit textul unguresc (nu l-a venit în minte să întorcă pagina, unde putea să afle și pe cel

romănesc). La prima vedere nu credea ochilor, apoi desmetecându-se s-a indignat și era gata să „facă o nefăcută”, adică să-l ceară socoteală aceluia ce credea că l luase drept ungur, dar apoi, omul cuprins pe un moment și el, de indulgență la modă, a concepat — cu poticnita lui de ungurească — răspunsul ce-l publicăm mai jos, însă mai târziu învinându-l conștiința trează și de „bun Român, totuși nu l-a trimis, ci mai bine l-a aruncat în coșul de hârtii împreună cu circulara, lăsată fără răspuns.

Iată răspunsul:
„Igen dinstelt Elnök úr! Nogion ö.ülünk, hogi a Kereskedelmi és Ipar-kamara neglünknek izs ata a szávázati jog. Dinsteledel értesítünk a dinök urtat arol, hogi a mienk bankja magát megmutatni öök elöt egi szavazatnak, és nagion szepen kerünk felirni a mienk vezerigazgato urtat N. N. a ki fog mindég Aradra utazni mikor gillis lesz. Igen zsépen kerünk a dinstelt elnök urtat hogi ne tesék mekharagudni hogi nem tudunk jól magiarut. Ala szolgája kivanunk...”

El, săracul, se scuză, că nu posedă perfect limba magiară. Intr-adevăr e de scuzat, ba chiar de felicitat, că o știe și așa măcar.

Domnilor Români! „Vorbiți, scrieți românește, pentru Dumnezeu!”

Nu voim a da sfatul nimănui, să ignoreze cu desăvârșire pe unguri, sau pe alți minoritari, din contră, suntem de părere, că e bine să cunoaștem limba poporului cu care trăim împreună, apoi fiecare minoritar trebuie să fie tratat și pe mai departe cu prietenia ce trebuie să existe între toți concetățenii fără deosebire de naționalitate, dar, câtă vreme limba noastră românească e schimonosită, în publicitate, suntem de părere, că o doamnă româncă e mai drăguță, iar unul domn român îi șade mai bine, întrebându-l o ungurească ca cea a directorășului de mai sus și totodată sunt de părere, că textul neaș unguresc ca al circularii amintite, prea tare miroase a papricaș și a Hortobágy. Pribeagul.

Din Mișca.

Da! da! bapțiștii sunt oameni alduiți, oameni fără păcate, nu numai nu fac dar nici nu doresc nimănuia răul. Așa zic ei așa se laudă d-lor.

În realitate însă sunt oamenii cei mai negrii la suflet și prin vorbe, fleacuri și apucături josnice sapă la temelie neamului și a țării noastre.

Dar și de binele ce și-l doresc unul altuia să ne ferească Dumnezeu sfântul Am amintit în ziar și noi alătea cazuri din nenemerniciile lor și-i vom mai scărpană și țesăla și în viilor.

Ce religie și bună credință poate avea d. e. un bapțist care-i promite talăului său un ștreang să se spânzure, cum a făcut nenorocitul de Ardelean Gheorghe din com. Mișca.

Dar oare Șarga Petru, care folosește averea fieiertatului Ion Liga a cărui copii însă umblă a cerși, ce suflet curat și inimă omenească are?

Bandiți în chipuri și feluri.

Intru'n moment de nervozitate, foarte caracteristică, de altfel, pentru d-sa, d. Valda a avut curioasa imprudență de a declara la cameră, că în presa românească ar exista bandiți. Lumea gândia, că d. ministru a reușit abla acum să se convingă de meseria criminală a celor dela Adivoru, Lupta și Dimineața, și se bucura. Dar ce să vezi? D. Valda țintia nu la Honigman și Socor, ci la ziarile opoziției. Convingerea d-lui ministru e deci, destul de interesantă, îndeosebi dacă ne-am mai aduce aminte de articolele d-sale, publicate în „Dreptatea”, pe când era în opoziție. A face opoziție, atunci însemna a lupta pentru binele națiunii, iar azi, însemnează a face „Banditism”. Dar ceva și mai și: D. Valda a dat cu băta în baltă, și n'a știut ce-o să iasă.

Ca un răspuns la apostrofa d-sale, d. M. Burillianu scrie în „Ordinea”: „România are destule legi — d-le Valda — dar bandiții nu trebuiesc căutați în rândurile presei, ci pe banca ministerială. Vrea d. Valda să-l fac dovada? Să-mi spună și voi publica actele încheiate până acum pentru schimbul rușinos de moșii, încercat în complicitate cu d. Garoflid. Va afla toată lumea cum s'a încercat a se da un pământ, care nu valora decât 5 milioane, contra unul vast domeniu și a unui grandios castel, care a fost prețuit la 25 milioane.”

Afirmația d-lui Burillianu e curajoasă și nu știu ce va zice d. Valda când își va vedea „opera” dată la iveală. În orice caz, opinia publică are în această chestiune o clarificare, pentru că adevărul să fie pe deplin stabilit și cunoscut.

Din Cuvin.

Intrebăm de ce oare banii sf. bisericici a comunei sunt depuși la banca jidovească din Ghioroc cu procente minimale, iar banca la rândul ei dă paralele tot bieșilor Cuvineni și altor țărani din jur cu 40—45%; deși în comuna Cuvin este bancă populară, care plătește 15% după depuneri și la rândul ei împrumută pe cei lipsiți, cu parale luându-le numai 18%, adică lucrează cu un câștig foarte mic spre binele locuitorilor.

Noi la nici un caz nu credem că pe lângă jidanii din Ghioroc ar face și alții afaceri cu bănișorii sf. biserici!!!

Guvernul calcă art. 126 din Constituție.

Națiunea dominantă, vestește că: Guvernul pregătește o nouă lege administrativă.

Din cât s'a aflat până acum, guvernul are intenția să acorde minoritarilor dreptul de publicitate al limbii lor respective acolo unde sunt în majoritate.

Aceasta este inadmisibil pentru că art. 126 al Constituției prevede categoric: „Limba oficială a Statului este limba românească”.

Limbede și: categoric!
Nu admitem altă limbă minoritară la stat, județ sau comună și în nici o instituție a lor!

Guvernul să uite Alba-Iulia și să nu se joace cu focul!

Potrivit art. 5 din Constituție, limba este al doilea element al națiunii dominante. Fiind element constitutiv, el nu poate fi înlăturat nici parțial, din viața Statului român.

De aceea art. 126 sus menționat prevede că limba oficială a Statului român este limba națiunii dominante. Numai ea singură și nu împreună cu alte limbi minoritare, pentru că numai națiunea dominantă a întemeiat statul român și îi asigură existența, iar nu și națiunile minoritare.

„INFRAȚIRA”

asociație național culturală,
A r a d.

Convocare.

În conformitate cu articolul 11 din statutul asociației „Infrațira”, se convoacă Adunarea Generală pe anul 1929 a asociației, pentru ziua de Sâmbătă 20 douăzeci Aprilie 1929, oarele 17 (cinci după masă) în sala festivă din Palatul Primăriei din Arad, cu următoarea ordine de zi:

1. Darea de seamă despre activitatea pe anul 1928 și rapoartele secțiunilor.
2. Fixarea bugetului și programului de lucru pe 1929.
3. Reînnoirea cu o treime a membrilor Consiliului de colaborare.
4. Diferite propuneri.

Arad, în ședința Consiliului de colaborare la 16. III 1929.

Președintele Asociației,
Arhimandrit Policarp Morușca.

Cetiți și răspândiți, ziarul „Apărarea Națională.”

Manual de Demagogie

sau

Cum pot ajunge și eu în sfârșit Ministru?

de: Romulus Demian.

România întregită în hotarele sale naționale firești, după 10 ani de zile dela 3 Noembrie 1928, ajungând sub cârmuirea celui mai competent guvern în materie de „DEMAGOGIE”, a celui mai autorizat de a da instrucții de politică de făgăduieli, îndesate cu vârf, și de neadevăruri încoronate cu purpură și sceptru de Regele, regelul, Demagogiei, e vorbă de guvernul Maniu, Valda, Mihalache, socot de pâine politică indispensabilă darea de spicuri generale, dar foarte semnificative, din activitatea politică-socială a partidului politic, zis, național-țărănesc, precum și din acea a celorlalte partide politice.

Cine mă va urma bine pas cu pas în vastul laborator de învățământ politic demagogic, în care am intrat, cercetând și analizând cu mine mecanismul și funcționarea aparatului, politic demagogic a partidelor noastre

politice, în special al partidului, zis, național-țărănesc, va vedea cum dela sine se va împune întrebarea și răspunsul totodată „Păi dacă așa stau lucrurile,.... dacă așa merge în politică chestiunea, — era să zic altceva, — păi atunci,.... la urma urmelor, de ce să nu ajung și eu ministru în blagoslovita țară românească,.... sau în cel mai rău caz,.... deputat ori senator?”

Dorința nebună ce te frământă în acest caz, d-le cititor, să va îndeplinești cu atât mai lesne și mai repede, dacă îndeplinești următoarele condițiuni: 1. Să ai o soție frumoasă, cochetă și cu foc în ochi, 2. Să dai dese serate și cealuri dansante, 3. Să te ști în vârti în lumea mare, intrigând, calomniind, ponegrind și lingând talere, câte odată și altceva, căci demagogul bun nu are rușine și nu se dă îndărăt de la nimic, 4. Să știi bine minții, prostind și înșelând pe țărani și pe naivii și credulii dela orașe, 4. Să te însori dacă ești burlac, cu o babă bătrână dar plină cu bani și cu două trei nepoate tinere și frumoase, sau cu una tânără căreia să-l toci repede zestrea și 6. Mai presus de toate să faci rost de una sau mai multe gazete

care să-ți latre dorințele ziua și noaptea la urechile cetățenilor ca câinii bunți la stele verzi!”

Când vei ajunge deputat ori senator dacă vei ajunge având în vedere că eu scriu aceste rânduri nu atât pentru dta, Di-e demagog, cât mai mult pentru badea Teodor dela țară, spre a te cunoaște mai bine anunțându-ți „adunarea populară”, lucrul cel mai de căpetenie pe care trebuie să-l faci e ca și în calitatea aceasta să continui profesiunea de demagog. Ba mai mult să-o îmbogățești cu neîntrerupte comunicări și intelpelări uscate și verzi, dăunătoare intereselor partidelor politice adversare, pentru că astfel numele să-ți apară mereu în ziarele zise independente jidovești „ADEVĂRUL, DIMINEAȚA, LUPTA, CUVĂNTUL, CURENTUL, și altele, bine înțeles ungând, din când în când, roatele acestor solu de ziarști, rușinea scrișului românesc.

După munca aceasta grea, de „tale frunză la câini” seara să te arăți la teatru, sau la cinematograful, în cele mai luxoase loje, însoțit de — cel mai puțin, — două femei foarte luxoase și bine decoltate, mai ales dacă

ști că la reprezentările asistă și vre-unul din miniștrii partidului politic cărui aparții, sau vre'un bancher jidan cu care vreal să faci „gheșefturi” căci doar poporul de acela te-a ales „deputat ori senator” și nu pentru a îi ușura necazurile și durerile.

Intotdeauna să bagi bine de seamă ca usa dintre aceste două femei să fie bine inițiată în tainele de amor de bancnote de bancă, și să fie gata a reprezenta rolul de soție „soție legitimă”, la rigoare, în fața adversarului politic, ce îți caută nod în papură. A doua să fie o fată tăuără, maximum de 18 ani, când spumegă dorul după dans, când plânge inima după „rochițe frumoase”, după „pantofi drăgălași”, după pâlării „bătătoare la ochi”, după automobil luxos, și mai ales după „lenevie încărcată”. Aceasta întotdeauna să figureze de nepoată de soră, sau de cumnată, după împrejurări.

După spectacol apoi trebuie să-te arăți „cavalier” aparând, cu prietenile, în cele mai luxoase restaurante cu „dans și șampanie”, petrecând până la apropierea zorilor zilei, apoi conducând cu automobil lucos, pe prie-

In vederea dispozițiilor Marelui Stat Major, ca toți ofițerii de rezervă să-și completeze echipamentul necesar de îmbrăcăminte

CROITORIA MILITARĂ
N. ARITON din **ARAD**
Strada Bucur No. 14.

Confectionează cu mare reducere de prețuri și avantajii de plată **ORICE uniformă militară**

PRIMĂRIA
Comunei Turnu
Publicațiune.

Rămânând fără rezultat licitațiunile deficite pe ziua de 15 Martie 1929, publicăm o nouă licitație pe ziua de 13 Aprilie 1929 cu oferte închise dupăcum urmează: ora 10 privitor la următoarele furnituri și reparațiuni necesare pe anul 1929.

1. Pentru furnizarea petrolului lampelor, sticlelor, fitilelor, chibrite pentru iluminatul blourilor dela Primărie și străzi.

2. Pentru furnizarea a 196 m³ steri lemne de foc pentru școli și locuința notarului.

3. Pentru ținerea în bună condiție a stăzilor, căruțelor, harnașamentelor, rechizitelor de pompierit, potcovirea cailor și a armăsarilor, fântânilor din interiorul comunei și hotar și podurilor și șanțurilor din interiorul comunei și hotar și edificiilor comunale.

4. Pentru furnizarea imprimatelor, hârtiei registrelor și rechizitelor de scris, deasemenea ca și compactarea registrelor și cărților de legi și specialitate.

5. Pentru cumpărarea și așezarea pe străzi și în parcul comunei a arborilor și întreținerea parcului.

6. Pentru furnizarea celor 50 m.m. porumb, 105 m.m. ovăs 100 m.m. pae de așternut necesare cailor și animalelor de reproducție și 18 m.m. grâu, 15 m.m. orz ca și competiția notarului.

7. Pentru cumpărarea alor 2 tauri și 2 veri de reproducție și vinderea alor 2 veri selecționați.

8. Pentru cumpărarea lemnului fierului, scândurilor, cimentului tuburilor de ciment și a varului necesar pentru garduri, poduri, șanțuri, edificiile comunale, căruțe, trăsuri și pompelor de incendiu, transportul petrișului și nisipului necesar și edificarea unui șopron pe izlazul comunei.

9. Pentru confectionarea uniformelor, încălțămintelor și echipamentului necesar guarzilor și servitorului comunal.

10. Pentru repararea și întreținerea mobilierului primăriei, precum și furnizarea alor 2 paturi și mobilierul necesar spitalului epidemic.

Licitatiunea se va ține la Primăria comunală în conformitate cu art. 72 și următorii din Legea contabilității publice.

Caetele de sarcini se pot vedea la primăria comunală zilnic între oarele oficioase.

Turnu, la 16 Martie 1929.
No. 151 | 1929. *Primăria.*

Publicațiune.

Subsemnatul președinte al Asociației de pășunat din comuna Berechiu publică licitație publică pentru vânzarea unui armăsar negru, de rasa: Nonius, apt de montă pentru alta comună pe ziua de 3 Aprilie 1929 oarele 10 a. m. în localul Primăriei comunale din Berechiu.

Licitatiunea se va ține în conformitate cu art. 72-83 ai Legei contabilității publice.

Intrucât licitatiunea va rămâne fără rezultat a doua licitație se va ține în ziua de 15 Aprilie a. m. 10 oare în localul indicat mai sus.

Berechiu la 14 Martie 1929.
No. 139 | 1929.

Herman Mihailu
președinte.

PRIMĂRIA
comunei Adea.

No. 254 | 1929

Publicațiune.

Primăria comunei Adea publică licitație publică pentru arendarea teritorului de vânat.

Licitatiunea se va ține în conformitate cu dispozițiunile Legii contab. publice cu oferte închise în ziua de 6 Maiu 1929 oarele 11 a. m. la Primăria comunală.

Condițiunile se pot vedea la Primărie.

Adea, la 14 Martie 1929.

Primăria.

PRIMĂRIA
comunei Sfântul-Paul.

No. 93 | 1929.

Publicațiune.

Se aduce la cunoștință că în ziua de 20 Aprilie 1929 ora 10 a.m. la Primăria com. Sfântul-Paul se va vinde prin licitație publică, fânul comunal în cantitate de circa 60 q.

Licitatiunea se va ține în conformitate cu dispozițiunile legii contabilității publice.

Sfântul-Paul, la 19 Martie 1929.

Primăria.

C R E M A D E F A Ț A
„MARGIT“
De vânzare pretutindeni

BANCA ARADANA S. A.

Arad, Bul. Regele Ferdinand I. No. 40-42.
Telefon 304.

Face tot felul de operațiuni bancare!!

Publicațiune.

Primăria comunei Berechiu ține licitație publică pe ziua de 9 Aprilie 1929 ora 10 privitor la următoarele furnituri și reparațiuni necesare pe anul 1929.

I
Pentru furnizarea a lor 114 m³ steri lemne, calitate I crepătură, necesare primăriei școalelor și locuinței notariale.

II
Pentru-liferarea a 350 litre petrolu, calitatea I. pentru birourile comunei și pentru luminația străzilor.

III.
Pentru liferarea diferitelor articole de birou și anume: mături, lămpi, sticle de lămpi, ștergătoare de prav:

IV.
Pentru, liferarea registrelor, imprimatelor, hârtiei și alte rechizite de birou.

V.
Pentru furnizarea materialului necesar pentru renovarea podurilor, șanțurilor fântânilor din hotar

VI.
Pentru confectionarea uniformelor, încălțămintelor și echipamentul necesar guarzilor comunali,

VII.
Pentru furnizarea materialului necesar pentru repararea rechizitelor de pompierit.

Licitatiunea se va ține la Primăria comunală în conformitate cu dispozițiunile cuprinse în art. 72 și următorii din legea contabilității publice.

In caz de nereușită a primei licitațiuni, la oricare dintre obiecte, licitațiunea a II-a se va ține în 26 Aprilie 1929 oarele 10 a. m. Berechiu la 15 Martie 1929.

No. 140 | 1929.

Primăria.

PRIMĂRIA
comunei Adea.

No. 253 | 1929.

Publicațiune.

Pentru ocuparea postului de casier și tutor orfanal comunal la Primăria Adea se publică concurs.

Reflectanții să-și înainteze actele ajustate în conf. cu dispozițiunile Statutului Funcționarilor publici până la data de 6 Maiu 1929.

Retribuțiunea este aceea prevăzută în bugetul anului 1929.

Adea, la 12 Martie 1929.

Primăria.

PRIMĂRIA
comunei Târnova.

No. 359 | 1929.

Publicațiune.

Primăria comunei Târnova publică spre cunoștința generală că în ziua de 25 Maiu 1929 și în caz de necesită fixează pentru a doua oră pe ziua de 22 Iunie 1929 la aceleași ore licitațiune publică pentru celea prevăzute în punctele de mai jos:

I.
La oarele 8 a. m. pentru furnizarea petrolului, lampelor, chibritelor fitile și sticle de lampă necesar pe anul 1929.

II.
La oarele 8 1/2 a. m. pentru furnizarea alor 108 m³ lemne de foc de prima calitate necesară pe anul 1929 Primăriei locuinței notariale și școalei primare de Stat.

III.
La oarele 9 a. m. pentru furnizarea hârtiei, tocuri, penițe, sugativă și compactarea registrelor necesare pe anul 1929.

IV.
La oarele 9 1/2 a. m. pentru furnizarea alor 12 scaune de birou, repararea mobilierului vechiu.

V.
La oarele 10 a. m. pentru lucrările ivite în cursul anului 1929 la pepinaria comunală.

VI.
La oarele 10 1/2 a. m. pentru reparațiuni mai mici ivite în cursul anului 1929 la edificiul, gardul primăriei și locuinței notariale.

VII.
La oarele 11 a. m. pentru repararea podurilor din interiorul comunei.

VIII.
La oarele 11 1/2 a. m. pentru furnizarea 30 mm ovăs pe seama taurilor, 5 mm porumb pentru vierul comunal și pentru cosărea ierbii de pe lotul zcotechnic.

IX.
La oarele 2 p. m. construirea grajdurilor pe seama armăsarului conform planului întocmit de serviciul tehnic a județului.

X.
La oarele 3 p. m. pentru repararea fântânelor și vedrelor din țarină.

XI.
La oarele 4 p. m. pentru confectionarea îmbrăcăminte și încălțămintei necesară pe anul 1929 pentru 4 guarzi comunali.

Licitatiunile sa vor ține în conformitate cu dispozițiunile legii contabilității publice cu oferte închise și sigiate pe cari concurenții le vor înainta primăriei la termin.

Târnova, la 25 Martie 1929.